

HREINN FRIDFINNSSON

Untitled

18 Januari - 16 Februari 2013

Het breken van het licht in talrijke van zijn werken bevestigend toont de IJslandse kunstenaar hier een fotografisch diptiek dat een tiental jaar geleden gerealiseerd werd. Gevestigd in Amsterdam, heeft de kunstenaar een coherent corpus werken gerealiseerd, dat vruchtbaar is aan reflecties en vaak gegidst door fysieke fenomenen die onze waarneming van de dingen en van de wereld uitmaken. De diptiek is enerzijds samengesteld uit een foto waar men een kristallen prisma ziet, een op een driepoot geplaatst kristal en de linkerhand van de kunstenaar die de stralen van een lichtspectrum vangt. Aan de andere kant is enkel de rechterhand gekaderd die in de palm de stralen ontvangt. Naast het feit dat de stralen waaruit wit licht bestaat geopenbaard worden, tonen de foto's een verwelkomen van het licht. Mooie metafoor van de kunstenaar als ontvanger van kleuren, schilder van een wereld in wording. De kleur kan op eender welk moment verdwijnen, vervloeien zoals water tussen de vingers. De onzekerheid van het moment wordt ongetwijfeld beklemtoond door de soberheid van de beelden, genomen in een park in de herfst. Er werd in de foto's niet expliciet naar esthetiek gezocht, behalve het onderwerp zelf dan: het licht, haar samenstelling, haar onderdelen. De foto's zijn gehangen verwijzend naar de hoek noodzakelijk voor het breken van de stralen. De kunstenaar Olafur Eliasson, bekend voor zijn exploraties rond lichtgevende fenomenen contextualiseert kort de onderzoeken van Fridfinnsson in zijn heel mooie tekst, gewijd aan zijn oudere: *"The Icelandic light shapes one's senses in a special way ; it changes the way one perceives objects. The relation between objects and daylight or twilight calls for a constant re-composition of the objects and of ourselves"* en hij eindigt zijn paragraaf met de zin die een beschrijving van de diptiek zou kunnen zijn: *"If I were an object, I would be a subtle one, perhaps a quasi-object, continuously transformed by light"*¹. In de diptiek is het object dat continu door het licht getransformeerd wordt de kunstenaar zelf. In de volledige tekst kan men heel duidelijk de bewondering lezen die Eliasson voor Fridfinnsson heeft en het hoeft niet te verwonderen dat de presentatie van de werken van Fridfinnsson in de biënnale van Sao Paulo in 2012 door de kritiek bijzonder succesvol onthaald werd, en verkozen tot de top 10 van sterke momenten door het tijdschrift *Art in America*. Ver van alle agitatie van de kunstwereld wekt Hreinn Fridfinnsson echter steeds meer de interesse ervan op door de werken te distilleren die conceptuele zorgvuldigheid koppelen aan dromen en magie.

¹ in Hreinn Fridfinnsson, "Having Hreinn in Mind", Serpentine Gallery, London / Reykjavik Art Museum, 2007, p. 25.